

TIEN VARRELTA.

Suomen teosofismielisen opettajarenkiaan jäseneksi voi tulla 1) jokainen Teosofiseen Seuraan kuuluva ja 2) renkaan jäsenen suosituksella kuka tahansa renkaan toimintaa hyväksyvä teosofismielinen opettaja. Ilmottautua voi opettaja Helmi Jalovaaralle, os. Tikkurila, joka myös vastaa tiedusteluihin opettajarenkiaan toiminnasta.

Uusi kirja Veikko Palomaalta on jouluksi odotettavissa. Kirja näyttää, kuinka loogillisesti ja selvästi jälleensyntymisoppi ratkaisee kaikkia niitä elämänarvotuksia, joihin ei materialismi eikä tavallinen uskonnollisuus löydä tyydyttävää selvitystä. Kirjan nimenä on *Jälleensyntymisen välttämättömyys* ja ilmestyy se Teosofisen Kustannusliikkeen kustannuksella.

Mysterio kentällä. „Life and Work“ kesäkuun numerossa on kertomus, jossa m. m. luetaan:

„Kummallisia tarinoita kulkee juoksuhaudoissa. Huhuja, jotka liikkuvat pitkin kolmensadan peninkulman linjaa Sveitsistä mereen asti. Emme tiedä mistä ne tulevat, ja mitä perää niissä on. Nopeasti ne tulevat ja nopeasti ne menevät. Mutta minä muistan sen hetkenkin, jolloin George Casey kääntyi minun puoleeni, kummallinen katse sinisissä silmissään, ja kysyi, olenko nähnyt haavotettujen ystävää.

Ja sitten hän kertoi kaiken mitä tiesi. Monen kuumen ottelun jälkeen on nähty valkopukuisen miehen kumartuvan haavotettujen yli. Kuulia lenteli hänen ympärillään, mutta mikään ei häneen koskenut. Hän oli joko urhoollisista urhoollisin tai sitten jotakin vielä suurempaa. Tämä salaperäinen olento, jota ranskalaiset kutsuivat Valkoiseksi Kumppaniksi, näytti olevan kaikkialla yhtäikaa. Nancyssa, Argonnessa, Soissonsissa ja Ypresissä, joka paikassa miehet puhuivat hänestä hillityllä äänellä.

Mutta muutamat nauroivat ja sanoivat, että miesten hermot olivat menneet pilalle juoksuhaudoissa. Minäkin kiistin, että vasta näkemällä uskoisin ja etten odottanut muuta kuin saksalaisten puukkoa, jos jäisin makaamaan haavotettuna.

Seuraavana päivänä meidän rintamalla oli kova päivä. Tykkimme paukkuivat aamusta iltaan asti. Keskipäivällä meidän käskettiin vallata edessämme oleva juoksuhauta. — — — Juuri silloin kun joukkomme peräytyivät, minut ammuttiin molempien jalkojen läpi. Jumalan armosta putosin jonkinmoiseen hautaan. Luulen pyörtäneeni, sillä kun avasin silmäni olin aivan yksin. Tuska oli kauhistuttava, mutta en uskaltanut liikkua, sillä saksalaiset olisivat nähneet minut. — — — Tuli yö ja silloin kuulin askeleita, ei hiljaisia niinkuin olisin odottanut, vaan lujaa ja vakavaa astuntaa, ikäänkuin ei pimeys eikä kuolema olisi voinut pidättää tuota pelotonta kulkijaa. Niin vähän arvasin mitä oli tuleva, että silloinkin kun näin valkoisen välähdyksen pimeässä, luulin sen olevan talonpojan valkoisessa mekossa tai hätääntyneen naisen. Äkkiä ilon

tai pelon välähdyksellä, en tiedä kumman, minä arvasin että se oli Valkoinen Kumppani. Juuri sillä hetkellä saksalaisten pyssyt alkoivat paukkua. Tuohon maaliin kuulat tuskin voivat olla osumatta sillä hän levitti kätensä ikäänkuin kutsuen niitä, seisten sellaisena kuin ne ristiinnaulitun kuvat, joita niin usein näemme teiden varsilla marssiessamme Ranskassa. Ja hän puhui. Sanat tuntuivat tutuilta mutta minä vain muistan alun: „Jos sinä olisit muistanut“ ja lopun „mutta nyt ne ovat salatut sinun silmiltäsi“. Ja sitten hän kumartui ja otti minut syliinsä – minut, rykmentin kookkaimman miehen – ja kantoi minua niinkuin lasta.

Varmaan pyörriin uudestaan, sillä heräsin tajuntaani pienessä luolassa virran reunalla ja Valkoinen Kumppani pesi ja sitoi haavani. Tuntuu oudolta sanoa, mutta vaikka minulla oli kauhea tuska, olin onnellisempi sillä hetkellä kuin koskaan muistan ennen elämässäni olleeni. En voi sitä selittää, mutta tuntuu siltä kuin olisi kaiken ikäni tätä odottanut tietämättäni. Niinkauan kuin tuo käsi kosketti minua ja nuo silmät katselivat minuun säälivästi, en välittänyt enempää sairaudesta tai terveydestä, elämästä tai kuolemasta. Ja kun hän nopeasti poisti kaikki veren ja loan jäljet, tunsin minä miten koko olemukseni tuli huuhdotuksi ikäänkuin kaikki synnin tahra olisi pois pesty ja ikäänkuin jälleen olisin pieni lapsi.

Luulen nukkuneeni, sillä kun heräsin, oli tämä tunne mennyt. Olin jälleen mies ja tahdoin tietää, mitä voisin tehdä ystävälleni häntä palvellakseni. Hän katseli virtaa kohti ja hänen kätensä olivat rukoukseen suljetut. Silloin minä näin, että hänkin oli haavottunut. Saatoin nähdä ikäänkuin ampumahaavan hänen kädessään ja hänen rukoillessaan kokoontui silhen verenpisara ja putosi maahan. Minä parkasin. En voinut sitä auttaa, sillä hänen haavansa tuntui olevan kamalinta mitä tässä hirveässä sodassa olin nähnyt. „Tekin olette haavottunut“, minä sanoin heikosti. Ehkä hän kuuli minua tai ehkä huomasin kasvojeni ilmeen, sillä hän vastasi hiljaa: „Tämä on vanha haava, mutta se on alkanut jälleen vaivata.“ Ja silloin minä murheellisena huomasin, että samat julmat jäljet olivat hänen jaloissaan. Te ihmettelette, että minä en ennen huomannut. Minä itsekin ihmettelen. Mutta vasta silloin kun näin hänen jalkansa, tunsin hänet.

Painovirheitä on minun „Voimankäyttö elämän eri tasoilla“ -nimisessä kirjoituksessani, joka julaistiin Tietäjän 7-8 n:rossa tänä vuotena, kahdeksan, ottamatta useita puuttuvia pilkkuja huomioon.

Pahimmat painovirheet ovat: Sivü 283, 7 rivi ylh.: rikollinen; tulee olla: vihollinen. Samalla sivulla on viimeisen edellisen kappaleen edeltä jätetty pois kokonaisia lauseita. – s. 285, 1 r. ylh.: kuvaamaton; tulee olla: kumoamaton. – Sama sivu, 5 r. alh.: tunneintoina; tulee olla: tunnevirtoina. – S. s., 4 r. alh.: heidän; tulee olla: hänen. – S. 286, 5 r. ylh.: viimeksi tulee olla: ensiksi. – S. s., 9 r. ylh.: kutistumaan; tulee olla: kutistumistaan. – S. s., 11 r. alh.: Ajatustason; tulee olla: Ajatustasoa. – S. s., 6 r. alh.: kerrotaan; tulee olla: kerrataan.

Korjauslukua en ole minä suorittanut.

Aate.

Painovirhe. Artikkelissa „Idän Tähti“ viime numerossa siv. 306 keskellä sanotaan: „Se Krishna, joka oli Herra Maitreejan ensimmäinen ilmennys, *eli* olisi sama kuin se Krishna j. n. e.“ Pitää olla: „*ei* olisi sama“.

Viikkolehti »Etsijä». Komitea, joka S. T. S. vuosikokouksessa valittiin puuhaamaan teosofismielistä kansanomaista viikkolehteä, hyväksyi kokouksessaan 21 p:nä heinäk. vastaavaksi toimittajaksi *V. H. Valvanteen* ja otti lehdelle nimeksi „Etsijä“. Luovuttiin tuumasta perustaa lehden tueksi heti ensi vuonna osakeyhtiö ja päätettiin lehti alottaa yksityisillä takauksilla. Anotut takaukset on saatu ja Painoylihallitus on antanut ilmestymisluvan. Näytenumero ilmestyy marraskuun alkupäivinä. Asian harrastajia ja auttajia pyydetään kääntymään toimittajan puoleen, os. Oulunkylä.

Teosofinen Naisliitto. Helsinkiläinen ryhmä on alkanut säännölliset kokouksensa, jotka jatkuvat joka toinen tiistai klo 7 toistaiseksi toverien kodeissa, koska ei ole vielä varoja vuokrata huonetta. Toivomme ryhmän kokouksiin runsasta osanottoa, että voisimme järjestää varsinaisen kokoushuoneen. Ne teosofian innostamat naiset, jotka haluaisivat käydä naisliiton kokouksissa, saavat lähempiä tietoja ryhmän puheenjohtajalta

Miina Hirvoselta,
Erikinkatu 39.

Ilmotus. Puutarhuri teosofismielinen haluaisi teosofisessa piirissä paikkaa. Voisi samalla levittää puutarha-aattetta esitelmillä y. m.

A. Hynninen.
Niittylahti, Karjalan rata.

Lahjotuksia teosofiselle liikkeelle. „Maakassa“ on vastaanottanut: M. P. 50: —. „Tempelirahasto“ 60: —.

Suuri hinnanalennus. Huomatkaa ilmotus kansilehden viimeisellä sivulla.

(Tietäjä 1915 Syyskuu N:o 9, s. 358-360)